

"Ondernemend en menselijk"

CKG KAPOENTJE VIERT 30STE VERJAARDAG

OOSTENDE Op vrijdag 24 november viert CKG Kapoentje zijn 30ste verjaardag. Gestart als gezinsvervangend tehuis in De Haan evolueerde 't Kapoentje tot een centrum voor kindzorg en gezinsondersteuning in Oostende, dat jaarlijks 350 gezinnen helpt. 't Kapoentje is ook de organisatie achter baanbrekende initiatieven als het Ontmoetingshuis voor jonge gezinnen en de oudercrèche Den Opvang. "We zijn ondernemend, maar blijven de feeling met mensen behouden", zegt directeur Patrick Blondé.

DOOR HANNES HOSTEN

Patrick Blondé en zijn vrouw Lies Chromiak startten op 1 juli 1987 een gezinsvervangend tehuis voor kinderen tot twaalf jaar in De Haan. Zij waren de enige twee personeelsleden en woonden zelf in 't Kapoentje, dat een voortzetting was van het gelijknamige tehuis in Bredene, dat geleid werd door de ouders van Lies. In 2001 vormden ze zich om tot CKG Kapoentje en verhuisden naar Oostende. "Wij stelden vast dat heel wat kinderen al erg geschonden waren als ze in ons tehuis toekwamen. Maatschappelijke integratie op school, in de jeugdbeweging, de sportclub... was bij velen al niet meer mogelijk", legt Patrick uit.

VANAF VERWEKKING

"Heel wat kinderen hadden nood aan psychiatrische hulp omdat ze

CKG Kapoentje, met vooraan directeurs Patrick Blondé en Lies Chromiak, viert zijn 30ste verjaardag. (Foto JRO)

veel te lang traumatische ervaringen hadden moeten meemaken. We kwamen tot het besef dat de hulpverlening aan Vlaanderen achter de feiten aanliep. We vonden dat je de kinderen moet kunnen opvolgen vanaf de verwekking, zodat de problematische opvoedingssituatie voor kinderen en ouders niet zo lang aansleept. Het tehuis en de gezins- en opvoedingsondersteuning bestonden een jaar naast elkaar, maar voor dat laatste kwamen 80% van de gezinnen uit Oostende naar De Haan."

"Daarom besliste ons bestuur om te verhuizen naar het centrum van Oostende", vervolgt Patrick.

“

"Bij 195 kinderen per jaar in Oostende staat het wiegje niet op de ideale plaats"

"We helpen de gezinnen in de eerste plaats aan huis, maar aanvullend kunnen kinderen hier terecht in dagopvang, dag- en nacht-opvang, crisisopvang en een trainingscentrum. Met crisisopvang

bedoelen we maximum zeven nachten, de dag- en/of nachtopvang duurt maximum zes weken. Die periode kan wel verlengd worden, maar kinderen die op korte termijn niet geholpen kunnen worden, verwijzen we door naar langdurige hulpverlening in de bijzondere jeugdzorg."

STRESSFACTOREN

"De meeste gezinnen die we begeleiden, kampen met stressfactoren bij de ouders en/of de kinderen. Problemen met moeilijke leefomstandigheden, opvoedingsvaardigheden, huisvesting, armoede, nieuw samengestelde gezinnen... Na al die jaren kunnen

we inderdaad zeggen dat we een grote groep mensen tijdig hebben kunnen helpen en versterken", aldus Patrick Blondé. "Veel gezinnen die we één keer geholpen hebben, zetten bij nieuwe problemen ook sneller de stap, zodat we escalatie kunnen vermijden."

"Maar er zijn natuurlijk gezinnen bij wie het niet goed komt. Soms kunnen we als maatschappij echt niet aanvaarden hoe kinderen opgevoed worden. Als de ouders aan de heroïne en de cocaïne zitten. Als de vader om de twee weken in de bak zit voor familiaal geweld. Als een alleenstaande mama terminaal ziek is... Dan zoeken we alternatieven. Voor kinderen van nul tot drie jaar is dat best een pleeggezin."

MENSELIJK PROJECT

"Wij ondersteunen ook mensen op materieel vlak in ons Ontmoetingshuis in de Louisastraat: ontmoeting, maaltijden, een wasserij, luiers en babyvoeding. Daar helpen we jaarlijks 450 gezinnen. Vergeet niet dat 29,6% van de Oostendse kinderen in kansarmoede geboren worden. Dat zijn 195 kinderen per jaar van wie het wiegje niet op de meest ideale plaats staat. Ook voor hen is er ons project Den Opvang, waar we kinderopvang bieden aan 22 kinderen en tegelijk ouders opleiden tot kinderverzorgster. Al 45 ouders zijn in het project gestapt, van wie er 70% het diploma behaalde."

"We werken vandaag met 38 personeelsleden in 't Kapoentje, 16 in Den Opvang en 16 vaste vrijwilligers", schetst Patrick de groei van de organisatie. "We zijn altijd heel ondernemend en willen kort op de bal spelen. We reageren op wat we horen, zonder een probleem eerst vijf jaar te monitoren. Tegelijk willen we de feeling met mensen behouden. Jeugdzorg is voor ons geen zakelijk project, het moet een menselijk project blijven."

Nog boordevol plannen

OOSTENDE CKG Kapoentje is volop bezig met de renovatie van de vroegere Celtic Ireland in de Langestraat. "Op de gelijkvloerse verdieping komt Den Opvang en op de eerste, tweede en derde verdieping het CKG", legt Patrick uit. "We zullen er ook meer ruimte hebben om groepswork van het Ontmoetingshuis te laten plaatsvinden."

"Het staat nog niet vast, maar de kans bestaat dat we binnenkort weer langdurige opvang zullen doen voor kinderen van nul tot drie jaar, maar dan wel apart van de kinderen die kort worden opgevangen. Zo zouden we weer opstarten waar we destijds mee be-

gonnen zijn. De cirkel draait rond. Maar als we het doen, moeten we wel heel serieus bemand zijn. Want de groep nul- tot driejarigen gaan niet naar school en vragen heel veel zorg. De juiste locatie staat nog niet vast."

Patrick is 57 jaar en zijn vrouw Lies 56. Denken de stichters van 't Kapoentje, vandaag nog altijd de directeurs, ook al aan hun opvolging? "In 2018 willen we de organisatie heel concreet op de sporen zetten voor na het pionierstijdperk", zegt Patrick. "Dan willen we ook andere mensen naar voren schuiven. Dit is een levenswerk voor ons, maar we moeten aan de opvolging denken." (HH)

"Ook voor rotverwende kinderen"

OOSTENDE CKG Kapoentje helpt niet alleen gezinnen in kansarmoede. De trainingssessies rond grenzen stellen en omgaan met verwende kinderen lokken meer en meer andere ouders en kinderen. "Wij krijgen niet alleen mensen met miserie over de vloer, maar ook mensen die meer informatie willen over opvoeden", vertelt Patrick Blondé. "We bieden ook trainingssessies bij opvoedingsproblemen, zoals kinderen met dwinggedrag - 'Mijn kind is de baas' - en hoe grenzen stellen. We zien meer en meer hoe af-

wezige ouders in de week dat in het weekend willen compenseren door geen grenzen te stellen. Het resultaat: rotverwende kinderen. Wij bieden trainingssessies van tien weken, telkens één dag per week. Er bestaat wel schroom om te komen, maar minder als het probleem bij het kind ligt. En veel ouders vinden een psychotherapeut toch te duur. Wij proberen dat dan weer in gezonde proporties te krijgen. Er zijn kinderen die op hun twaalfde al niets meer verwachten in het leven omdat ze al alles gekregen hebben. Zij

veroorzaken veel problemen. Je ziet het ook bij vechtscheidingen: de ene ouder wil de andere de loef afsteken en daarom kunnen ze hun kind niets weigeren."

"Gezinnen staan vandaag onder een enorme druk: werk, gezin... Maatschappelijk wordt er meer en meer verwacht. Je moet constant bereikbaar zijn. Er mag zich geen tegenslag voordoen of veel gezinnen gaan er onder door. Ook met al die problemen krijgen we bij 't Kapoentje meer en meer te maken. Het is een mix." (HH)